

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 10

ביאור מעט ע"פ וארשתיך לי

Brève explication de « Je te fiancerai à Moi »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/bamidbar/10/

1 ביאור מעט ע"פ וארשתיך לי

Brève explication de [ce verset] «Je te fiancerai à Moi».

2 בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך חצרות הביא מ"ש בזהר ס"פ ויחי (דרמ"ח ע"ב) ע"פ כלתה נפשי

לחצרות ה', ובתי בראי אינון אקרון חצרות ה' ועפ"י [ועל פי זה] פי'

Dans le Pardès, dans Erchei HaKinuyim, à l'entrée «Chatzerot» (cours), il cite ce qui est écrit dans le Zohar, à la fin de la paracha Vayé'hi (folio 248b), à propos de [ce verset]: «Mon âme languit après les cours de Havaya»: «Les maisons extérieures (batei bara'ei) sont appelées "les cours de Havaya".» Et c'est sur cette base qu'il explique

שהם הז"ת [הז' תחתונות] דאצי' כי כמו שהחצר בית שער לבית כן הז"ת [הז' תחתונות] הם בית שער לג' ספירות העליונות.

qu'ils sont les sept Séfirot inférieures d'Atsilout (Émanation): car, de même que la cour est un vestibule donnant accès à la maison, les sept Séfirot inférieures sont un vestibule donnant accès aux trois Séfirot supérieures.

3 ועמשי"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] ע"פ ויושט המלך לאסתר. נתי [נתבאר] החילוק בין חצר לבית שאין המלך דר

בקביעות בחצר כמו בבית.

Et voyez ce qui est écrit plus haut à propos de [verset] «Le roi tendit à Esther». [On y] expliquait la différence entre une cour et une maison: le roi ne réside pas en permanence dans la cour comme dans la maison.

וזה י"ל [יש לומר] ג"כ בענין ז"ת [ז' תחתונות] לגבי ג"ר [ג' ראשונות] והוא כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] הובא בסש"ב

[בספר של בינונים] פל"ה שאור א"ס ב"ה אינו מתייחד אפילו בעולם האצילות אלא ע"י התלבשותו תחלה

בספירת חכמה כו'

On peut également dire cela des sept Séfirot inférieures par rapport aux trois premières. Cela correspond à ce qui est écrit dans Etz Chaim, cité dans Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapitre 35: la Lumière infinie (Or Ein Sof), béni soit-Il, ne s'unit pas même dans le Monde d'Atsilout sans s'envelopper d'abord dans la Séfira de 'Hokhma (sagesse), etc.

נמצא עיקר השראת והתגלות אור א"ס הוא בחכמה עילאה ונק' איהו וחיוהי חד וע"י החכמה נמשך ומתלבש במדות ונק' איהו וגרמוהי.

Il en ressort que le principal résidement et la principale révélation de la Lumière infinie se trouvent dans la 'Hokhma supérieure, et cela est appelé «Lui et Ses forces vitales sont un»; par la 'Hokhma, [la Lumière infinie] est attirée et s'enveloppe dans les attributs émotionnels (midot), et cela est appelé «Lui et Ses réceptacles» (ihou vegarmohi).

4 וזהו דאורייתא דמחכמה נפקת נק' היכלא עילאה דקב"ה [דקודשא בריך הוא] שהמלך דר בו בקביעות ואוי"א [ואבא ואימא] הם תרין ריעין דלא מתפרשין.

Et c'est [pourquoi] la Torah, qui «provient de 'Hokhma», est appelée «le palais supérieur (heikala ila'ah) du Saint béni soit-Il», où le Roi réside en permanence; Abba et Imma ('Hokhma et Bina) sont «deux compagnons qui ne se séparent jamais».

אבל הז"ת [הז' תחתונות] נק' חצרות. ופי' חצר החיצונה וחצר הפנימית י"ל [יש לומר] לפ"י [לפי זה] שהן חיצונית הכלים דז"א ופנימית הכלים וכעין מ"ש בלקוטי הש"ס [הששה סדרים] להאריז"ל [להאריזי זכרוננו לברכה] ד"ח ע"א דע כי הנצח וההוד נקראים בתי בראי

Mais les sept Séfirot inférieures sont appelées «cours». On peut expliquer, dans cette perspective, que la cour extérieure et la cour intérieure désignent la dimension extérieure ('hitsoniyout) des réceptacles de Zeir Anpin (les attributs émotionnels) et la dimension intérieure (pnimiyout) de ces réceptacles. Cela ressemble à ce qui est écrit dans Likkutei HaShas de l'Arizal, folio 8a: «Sache que Netzach et Hod sont appelés “les maisons extérieures” (batei bara'ei),

אבל פנימיותם עצמם נק' גוואי, ובזהר פ' לך לך דצ"ד ע"ב ע"פ ישכון חצריך נתבאר דחצריך הם ציון וירושלים שהם יסוד ומלי (כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] שם עיין בזהר פ' ויחי דרי"ט ע"א).

mais leur dimension intérieure propre est appelée “l'intérieur” (gava'ei).» Et dans le Zohar, Parachat Lech Lecha, folio 94b, à propos du verset «il résidera dans Tes cours», il est expliqué que «Tes cours» sont Sion et Jérusalem, qui correspondent à Yessod (fondement) et Mal'hout (souveraineté) (comme il est écrit dans le Mikdash Melech, à cet endroit; voir le Zohar, Parachat Vayechi, folio 219a).

וי"ל [ויש לומר] דב' בחי' אלו הן חצר החיצונה וחצר הפנימית והוא כמבואר במ"א ע"פ כרוב אחד מקצה מזה הוא ז"א דאצילות

On peut dire que ces deux niveaux sont la cour extérieure et la cour intérieure. Cela correspond à ce qui est expliqué ailleurs à propos du verset « Un chérubin à l'extrémité, de ce côté-ci » : il s'agit de Zeir Anpin d'Atsilout,

שהוא ירידת אור א"ס מלמעלה למטה והמלי' הוא מקור ב"ע ושרשם שבאצילות כו' לכן המלי' נק' חצר החיצונה שהוא מקור הנבראים.

qui est la descente de la Lumière infinie depuis les hauteurs vers le bas ; et Mal'hout est la source de Béria, Yetsira et Assiya, ainsi que de leur racine qui se trouve en Atsilout, etc. C'est pourquoi Mal'hout est appelée la cour extérieure, car elle est la source des êtres créés.

אבל יסוד ז"א הוא בחי' חצר הפנימית הפונה קדים כו' (וכה"ג [וכהאי גוונא] פ"י במאורי אור אות ח' סי' נ').

Mais Yessod de Zeir Anpin est le niveau de la cour intérieure, « qui regarde vers l'est », etc. (Une explication comparable se trouve dans Meorei Or, lettre ח, section 50.)

וזהו כלתה נפשי לחצרות ה' ועמ"ש במ"א ע"פ כי תשמע בקול כו' לעשות הישר כו' דחצר החיצונה הוא פסוד"ז [פסוקי דזמרה] וחצר הפנימית היא ק"ש [קריאת שמע]

Tel est le sens de : « Mon âme languit après les cours de Havaya. » Voir aussi ce qui est écrit ailleurs à propos du verset « Si tu écoutes la voix... », « pour faire ce qui est droit... » : la cour extérieure est constituée des Pesouké de Zimra (versets de louange), et la cour intérieure est le Chema,

כי בפסוד"ז [בפסוקי דזמרה] נזכר גדולתו ית' ממה שהוא מחיה עולמות ומלאכים כמ"ש הללו את ה' מן השמים כו' כל מלאכיו כו' הללוהו ברקיע עוזו כו' אשר מקור חיותן נק' חצר החיצונה.

car, dans les Pesouké de Zimra, Sa grandeur, qu'Il soit béni, est évoquée sous l'aspect de la force vitale qu'Il donne aux mondes et aux anges, comme il est écrit : « Louez Havaya depuis les cieux... », « tous Ses anges... », « Louez-Le dans le firmament de Sa puissance... » ; la source de leur force vitale est appelée la cour extérieure.

אבל ק"ש [קריאת שמע] שבה נאמר קבלת עול מלכות שמים ועול מצות זהו בחי' חצר הפנימית הפונה קדים שהתורה נקי משל הקדמוני קדמונו של עולם כו' ועמ"ש מענין זה ג"כ בד"ה ויקהל משה.

Mais le Chema, dans lequel on proclame l'acceptation du joug de la royauté céleste et du joug des mitzvot, correspond au niveau de la cour intérieure « qui est tournée vers l'est (kadim) » ; car la Torah est appelée « la parabole de l'Ancien (hakadmoni) », Celui qui précède le monde (kadmono chel olam), etc. Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Et Moché assembla ».

ובזהר פ' נח (דע"ה ב') לפי המק"מ [המקדש מלך] שם משמע דחצר הפנימית הוא עולם הבריאה וחצר החיצונה הוא עולם היצירה.

Et dans le Zohar, Parachat Noa'h (folio 75b), selon l'explication du Mikdash Melekh à cet endroit, il ressort que la cour intérieure est le Monde de Béria (Création) et la cour extérieure le Monde de Yetsira (Formation).

וכן בזהר פ' חיי שרה (דקכ"ט ע"ב) ע"פ ישכון חצריך משמע דחצר נקי עולם היצירה כמ"ש במק"מ [במקדש מלך] וזהו ענין פסוד"י [פסוקי דזמרה] שהוא תפלת היצירה.

De même, dans le Zohar, Parachat 'Hayé Sarah (folio 129b), à propos de [verset] « il demeurera dans Tes cours », il ressort que le Monde de Yetsira est appelé « cour », comme l'écrit le Mikdash Melekh. C'est là le sens de Pessouké deZimra, qui est la prière de Yetsira.

ולפ"י [ולפי זה] ק"ש [קריאת שמע] שנקרא חצר הפנימית היינו עולם הבריאה. ובית זהו תפלת שמו"ע [שמונה עשרה] שהוא בחי' אצילו ת והיינו כי אצי' הוא בחי' חכמה דכללות העולמות וזהו בחכמה יבנה בית כו'.

Selon cette lecture, le Chema, qui est appelé la cour intérieure, correspond donc au Monde de Béria. Et la « maison », c'est la prière de la Amida, qui est du niveau d'Atsilout. En effet, Atsilout est le niveau de la 'Hokhma de l'ensemble des mondes (leur expression générale et collective) ; c'est là le sens de « C'est par la sagesse qu'une maison est bâtie », etc.

5 ואף גם לפי זה אינו סותר למשנ"ת [למה שנתבאר] לעיל דחצרות ה' הן בעולם האצילות כי באצילות עצמו יש ג"כ אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] אשר הכתר או החכמה נק' אצילות שבאצילות וכינה וז"א ונוק' [ונוקבא] נק' בי"ע שבאצילות ועמ"ש מזה בד"ה

Même selon cette explication, cela ne contredit pas ce qui a été exposé plus haut, à savoir que les «parvis de Havaya» se trouvent dans le Monde d'Atsilout. Car, dans Atsilout même, il y a également Atsilout, Béria, Yetsira et Assiya: Kéter (la Couronne) ou 'Hokhma est appelé Atsilout d'Atsilout, et Bina, Zeir Anpin et Noukva sont appelés Béria, Yetsira et Assiya d'Atsilout. Voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours qui commence par

להבין מ"ש בהגדה מצה זו כו' ולכן שייך חצרות בבי"ע ממש וגם באצילות כו', ובר"ח [ובראשית חכמה] שער הקדושה פ"ב [פרק ב'] פ"י בכוונת הזהר ס"פ נח הנ"ל ששער החצר הפנימית הוא אור האצילות שביום השבת הוא נפתח כו'

«Pour comprendre ce qui est dit dans la Haggada: "Cette matsa"», etc. Ainsi, le terme «parvis» s'applique à Béria, Yetsira et Assiya proprement dits, mais aussi à Atsilout, etc. Dans Reishis Chochmah, Shaar HaKedushah, chapitre 2, il explique également l'intention du Zohar, à la fin de la paracha Noa'h mentionnée plus haut: la «porte du parvis intérieur» est la lumière d'Atsilout, qui s'ouvre le jour du Chabbat, etc.

ועיין בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער השבת פכ"ד שבשבת מאיר א"פ [אור פנימי] עצמו של אצילות בבריאה, ועיין מזה בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ וארא [בדף כ"ג ע"ב]

Voir aussi Pri Etz Chaim, Shaar HaShabbos, chapitre 24: le Chabbat, la lumière intérieure (or pni-mi) d'Atsilout même brille en Béria. Voir également à ce sujet le Ramaz, au début de la paracha Vaéra (folio 23b):

שבבריאה יש ב' בחינות א' הוא האור שבעצם יקרא בשם בריאה והב' הוא אור אימא דאצילות המאיר בה והיינו פנימיות ותוכיות הבריאה שמאיר ביום השבת עכ"ל [עד כאן לשונו]:

en Béria, il y a deux niveaux: le premier est la lumière qui, par essence, est appelée Béria; le second est la lumière d'Imma d'Atsilout qui y brille. Celle-ci constitue la dimension intérieure et le cœur le plus intime de Béria, qui brille le jour du Chabbat. Fin de citation.

6 ב והנה לקרב אל השכל ענין חצר החיצונה וחצר הפנימית ובית המלך והוא ע"ד הנזי [הנוכח] לעיל כי האותיות נקראו אבנים וצירופיהם נק' חצרות ובתים.

2. À présent, pour rendre intelligible la notion de la cour extérieure, de la cour intérieure et de la demeure du roi, on peut s'appuyer sur ce qui a été dit plus haut : les lettres sont appelées des « pierres », et leurs combinaisons, des « cours » et des « maisons ».

וידוע שיש אותיות הדבור ואותיות המחשבה, שאותיות הדבור יוצאים מהעלם אל הגילוי לחוץ לזולתו ונעשה בחי' בפ"ע [בפני עצמו]

Or, il est connu qu'il existe des lettres de la parole et des lettres de la pensée : les lettres de la parole sortent de l'état caché pour se révéler au-dehors, à autrui, et deviennent une entité distincte ;

וזהו ענין חצר החיצונה משא"כ אותיות המחשבה שהן בבחי' העלם והמחשבה היא מתאחדת עם הנפש המשכלת תמיד בלי פירוד ע"כ היא הנק' חצר הפנימית.

tel est le sens de la cour extérieure. En revanche, les lettres de la pensée sont dans un état caché, et la pensée demeure constamment unie à l'âme intellectuelle, sans séparation ; c'est pourquoi elle est appelée la cour intérieure.

7 ועמ"ש בד"ה מי מנה עפר יעקב בענין מחשבה ודבור שהם בחי' בריאה ויצירה כו' ע"ש.

Et voyez aussi ce qui est écrit dans le discours qui commence par « Qui a compté la poussière de Yaakov », au sujet de la pensée et de la parole, qui sont les niveaux de Béria et de Yetsira, etc. ; voyez là-bas.

אך בחי' בית המלך שהוא ג"כ מאבנים ואותיות אלא שהמלך דר בו בקביעות משא"כ בחצר.

Mais [quant au] niveau de la maison du Roi, qui est elle aussi faite de pierres et de lettres, la différence étant que le Roi y réside en permanence, contrairement à ce qui se passe dans la cour :

הענין כמו עד"מ למטה האותיות הם מעלימים על השכל ואין עצמיות השכל מתגלה מתוך האותיות.

La chose s'explique ainsi, par analogie avec ce qui se passe ici-bas : les lettres dissimulent l'intellect, et l'essence de l'intellect ne se révèle pas à travers elles.

8 ולפעמים שאין החכמה מתגלה כלל מתוך האותיות כמו מי שלומד בספר ומבין האותיות ואינו מבין הפשט ובאמת אפילו אותיות המחשבה אין עצמיות החכמה מתגלה בהן כלל.

Parfois, la sagesse ne se révèle aucunement à travers les lettres, comme dans le cas de celui qui étudie un livre et comprend les lettres, mais n'en comprend pas le sens simple. En vérité, même dans les lettres de la pensée, l'essence de la sagesse ne se révèle aucunement.

ולכן בריאה שהיא מחשבה היא בחינת בריאה יש מאין וכמ"ש בד"ה את שבתותי תשמרו בפ"י בורא קדושים ישתבח שמך כו'.

C'est pourquoi Béria (Création), qui est la pensée, relève de la création d'une chose à partir du néant, comme il est expliqué dans le discours qui commence par «Vous garderez Mes Chabbatot», à propos du sens de «Créateur des êtres saints, que Ton Nom soit loué», etc.

ולכן נק' בחי' האותיות למעלה בחינת חצר שאין המלך דר בו משא"כ בחי' בית המלך שהמלך דר בו בקביעות זהו בחי' האותיות שנמשך בהן גילוי עצמיות החכמה עילאה שלא יהיו האותיות מעלימים ומסתירים

C'est pourquoi le niveau des lettres, là-haut, est appelé le niveau d'une cour, où le Roi ne réside pas. En revanche, le niveau de la maison du Roi, où le Roi réside en permanence, est celui des lettres dans lesquelles est attirée la révélation de l'essence de la 'Hokhma supérieure, de sorte que les lettres ne voilent ni ne dissimulent

(ועמ"ש בענין קי"ס [קריעת ים סוף] בד"ה הנה ים סוף גבי והניף ידו על הנהר כו' ועמ"ש ע"פ אם בחקותי תלכו בענין אותיות החקיקה ואותיות הכתיבה כו' ע"ש), וכמ"כ [וכמו כן] עד"ז בעבודת ה' יש בחי' ישכון חצריך ובחי' נשבעה בטוב ביתך

(Voyez ce qui est écrit au sujet de la Traversée de la mer des Joncs, dans le discours qui commence par «Voici la mer des Joncs», à propos de «Il agitera Sa main sur le fleuve», etc. ; voyez aussi ce qui est écrit sur [le verset] «Si vous marchez dans Mes statuts», à propos des lettres gravées et des lettres écrites, etc. ; voyez là-bas.) De même, dans le service de D.ieu, il existe le niveau de «il demeurera dans Tes cours» et celui de «nous serons rassasiés de la bonté de Ta maison»,

דהיינו מי שהוא עוסק בתורה ותפלה ומכוין את לבו לאותיות שבהם לבדם זהו בחי' ישכון חצריך אף שהוא בחי' חצר הפנימית.

c'est-à-dire que celui qui s'adonne à l'étude de la Torah et à la prière, et dirige son cœur vers leurs seules lettres, se situe au niveau de «il demeurera dans Tes cours», bien qu'il s'agisse de la cour intérieure.

אבל מי שמעמיק דעתו ושכלו להבין פירוש המלות שבתפלה עד מקום שידו מגעת וכן בעיון שכלו בעסק התורה זהו בחי' נשבעה בטוב ביתך דאורייתא היכלא עילאה דקוב"ה [דקודשא בריך הוא].

Mais celui qui approfondit son esprit et son intellect afin de comprendre le sens des mots de la prière, dans la mesure de ses capacités, et qui, de même, étudie la Torah en approfondissant sa réflexion, se situe au niveau de « nous serons rassasiés de la bonté de Ta maison », car la Torah est « le palais supérieur du Saint béni soit-Il ».

וזהו ענין כלתה נפשי לחצרות ה' שנקי' כלה וארוסה לבד לפי שמקבלת רק מבחי' חצרות שהם האותיות לבד.

C'est là le sens de « Mon âme languit après les cours de Havaya »: elle est appelée kallah, « fiancée », et n'est encore que fiancée, parce qu'elle ne reçoit que du niveau des cours, qui sont les lettres seules.

וזהו ענין קדושין (וכנז' [וכנזכר] לעיל בפנים) שקדושין ומאמר ענין אחד הוא. ומאמר היינו אותיות התורה כו'

C'est là le sens des kidouchin, les fiançailles (comme mentionné plus haut dans le texte principal): les kidouchin et le maamar (« énoncé ») relèvent d'une même notion. Et maamar désigne les lettres de la Torah, etc.,

שהם בחי' מקיפים כמו טבעת קידושין כו' אבל בחי' עיון התורה שנקלט בנפשו השגת התורה שהיא טפת חכמה עילאה

qui sont du niveau des [lumières] enveloppantes (makifim), comme l'anneau du kiddouchin, etc. Mais le niveau de l'étude méditative de la Torah, où la compréhension de la Torah — qui est une goutte de la 'Hokhma supérieure — est absorbée dans son âme,

וכן בתפלה להיות נקלט רוממות ה' אל תוך תוכו ופנימיותו בקרב איש ולב עמוק זהו נקרא בחי' נשואין שהוא בחי' פנימיות כו':

et de même dans la prière, lorsque la grandeur de D.ieu est absorbée jusque dans son être le plus intime et sa dimension intérieure, « au cœur de l'homme, au plus profond de son cœur » : cela est appelé le niveau du nisuin (mariage), qui est le niveau de la dimension intérieure (pnimiyout), etc.

9 ג אך להבין מ"ש וארשתיך לי הנה יוכן בהקדים פי' מ"ש במדרש שוחר טוב פרשה י"ט ע"פ מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי כו'

3. Mais, pour comprendre ce qui est écrit : «Je te fiancerai à Moi», il faut d'abord expliquer ce qui est dit dans le Midrach Cho'her Tov, section 19, à propos du verset : «Remplis ta corne d'huile et pars ; Je t'enverrai chez Ichai», etc. :

כל מקום שנאמר לי אינו זו לא בעוה"ז ולא בעוה"ב [בעולם הבא] וכ"ה ג"כ במדרש רבה פ' ויקרא פרשה ב' אינו זו לעולם כו'.

«Partout où il est dit "à Moi" (li), cela ne s'en va jamais, ni dans ce monde-ci ni dans le Monde futur.» On trouve également cela dans le Midrach Rabba, parachat Vayikra, section 2 : «cela ne s'en va jamais, pour toujours», etc.

10 ומבואר במ"א בפ' יתרו כביאור ע"פ זכור את יום השבת, בענין מאמר שמואל לשאול וגם נצח ישראל לא ישקר

Et cela est expliqué ailleurs, dans la paracha de Yitro, dans l'explication sur [le verset] «Souviens-toi du jour du Chabbat», à propos des paroles de Chmouel à Chaoul : «Le Victorieux d'Israël ne mentira pas

ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם, שזהו תשובה על שביקש שאול ממנו שתשוב לו המלוכה.

et ne changera pas d'avis, car Il n'est pas un homme pour changer d'avis» : telle fut la réponse à la demande que Chaoul lui avait adressée, afin que la royauté lui soit rendue.

11 והשיב לו שמואל שמאחר שכבר ניתנה לדוד אי אפשר להעביר המלוכה ממנו כי מלכות בית דוד נלקחה ממקום עליון שהיא מבחי'

Chemouel lui répondit que, puisqu'elle avait déjà été donnée à David, il était impossible de lui retirer la royauté ; car la royauté de la maison de David avait été puisée en un lieu élevé, au niveau de

כי לא אדם הוא להנחם ולא כמלכות שאול שנלקחה מבחי' אדם כו' מבחי' חכמה ובבחי' אדם שייך ימינא ושמאלא ונמשך ההשפעה לפי מעשה התחתונים וע"כ יש שינויים כו'

« car Il n'est pas un homme (adam) pour changer d'avis », et non comme la royauté de Chaoul, qui fut retirée au niveau de l'adam (« homme »), etc., au niveau de 'Hokhma (sagesse). Au niveau de l'adam, il y a une droite et une gauche, et le flux d'influence est attiré selon les actes des êtres d'en bas ; c'est pourquoi il y a des changements, etc.

אבל למעלה מבח"י אדם לית שמאלא בהאי עתיקא לפי שהוא המתנשא מימות עולם רם ונשא כו' וזהו ענין רמה קרני, ותרם כראים קרני כו'.

Mais au-dessus du niveau de l'adam, « il n'y a pas de gauche dans cet Atika (l'Ancien) », car Il est « Celui qui s'élève depuis les jours d'antan », « élevé et exalté », etc. C'est là le sens de « ma corne s'est élevée » et de « Tu as élevé ma corne comme celle d'un re'em », etc.

12 וזהו פ"י וענין המדרש דכ"מ [דכל מקום] שנאמר לי אינו זו לעולם והיינו לפי שהוא מבחינת דלית שמאלא כו' וע"כ לא אדם הוא להנחם ואין שייך שינוי.

Voilà le sens et la teneur du Midrach selon lequel, partout où il est dit « à Moi » (li), cela ne s'éloigne jamais, pour l'éternité: c'est parce que cela relève du niveau où « il n'y a pas de gauche », etc. C'est pourquoi « Il n'est pas un homme pour changer d'avis » et qu'un changement ne saurait s'appliquer à Lui.

וא"כ מובן מזה דפ"י לי הוא בח"י עתיקא וכן בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך לי פ"י לי לעצמי שאינו מושג ואע"ג [ואף על גב] דפ"י

Dès lors, on comprend que le sens de li est le niveau d'Atika. De même, dans le Pardes, dans Erchei HaKinuyim, à l'entrée « Li », il explique li par « à Moi-même », c'est-à-dire que cela n'est pas appréhendable. Et bien qu'il explique

דהיינו בבח"י בינה לא תברא דבינה נקי ג"כ עתיקא לפעמים כמ"ש בזהר ס"פ קרח הוא דא עתיקא שהתגלות עתיק הוא בבינה כו'

que cela se trouve au niveau de Bina (compréhension), cela ne constitue pas une contradiction, car Bina est parfois appelée elle aussi Atika, comme il est écrit dans le Zohar, à la fin de la paracha Korach: « Hu » (« Lui ») désigne Atika; car la révélation d'Atik se trouve en Bina, etc.

וע"כ בע"ח [בעץ חיים] שער תיקון נוקבא ספ"ב [סוף פרק ב'] הטעם שנק' בינה הוא כו'. ועפ"י [ועל פי זה] יובן ג"כ ענין מ"ש וארשתיך לי דיהיו הקדושין לי ממש.

Voir aussi Etz Chaim, Shaar Tikkun Nukva, fin du chapitre 2, [où est donné] le motif pour lequel Bina est appelée « Hu », etc. À la lumière de cela, on comprendra également le sens de ce qui est écrit: « Je te fiancerai à Moi »: les fiançailles seront véritablement « à Moi ».

והענין כי הנה אנו אומרים אשר קדשנו במצותיו והוא ג"כ לשון אירוסין וקדושין (כמ"ש הרד"א [הרב דוד אבודרהם] גבי ברכת נטילת ידים) וא"כ מהו שאנו מבקשים קדשנו במצותיך כו' לשון להבא. והלא כבר קדשנו במצותיו.

Voici ce qu'il en est: nous disons «Qui nous a sanctifiés par Ses commandements», ce qui est également une expression de fiançailles et de kiddouchin (comme l'écrit Rabbi David Abudarham à propos de la bénédiction sur le lavage des mains). Dès lors, que signifie notre demande: «Sanctifie-nous par Tes commandements», etc., au futur? Ne nous a-t-Il pas déjà sanctifiés par Ses commandements?

אך הענין דהנה מבואר במ"א בביאור ע"פ והיה לכם לציצית גבי וזכרתם את כל מצות דהמצות הן נקי מצות המלך דהיינו שהן בבחי' מלי דאצילות

Voici ce qu'il en est: il est expliqué ailleurs, dans le commentaire sur [le verset] «Cela sera pour vous des tsitsit», à propos de «et vous vous souviendrez de tous les commandements», que les mitsvot sont appelées «les commandements du Roi», c'est-à-dire qu'elles relèvent du niveau de Mal'hout (souveraineté) d'Atsilout (Émanation);

אך שרשן הוא בז"א וע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] של האדם ממשיך להיות המצוה אברין דמלכא דז"א ועוד שממשיכים ג"כ מא"א [מאריך אנפין] בז"א כו' ע"ש.

mais leur racine se trouve en Zeir Anpin (les attributs émotionnels); par l'éveil d'en bas (isarusa dilesata) suscité par l'homme lui-même, celui-ci attire [la lumière] afin que la mitsva devienne l'un des «membres du Roi», Zeir Anpin. De plus, il attire également [la lumière] d'Arich Anpin vers Zeir Anpin, etc. Voir là-bas.

עוד נתבאר זה במ"א בענין ההפרש שבין זכירה ראשונה שאמר וזכרתם את כל מצות הוי' לזכירה שניה שאמר למען תזכרו כו' מצותי.

Cela a également été expliqué ailleurs, à propos de la différence entre le premier souvenir, où il est dit: «Vous vous souviendrez de tous les commandements de Havaya», et le second souvenir, où il est dit: «Afin que vous vous souveniez», etc., «de Mes commandements».

דזהו ג"כ ב' בחי' הנ"ל שבמצות אך מ"מ מבואר משם הטעם שנקי' בחי' הב' מצותי ממש שלמעלה משם הוי' לפי שהוא המשכת אור א"ס בעצמו בז"א

Car ce sont également les deux niveaux des mitsvot mentionnés plus haut. Toutefois, il est expliqué là pourquoi le second niveau est appelé véritablement «Mes commandements», ce qui est au-dessus du Nom Havaya : parce qu'il s'agit de faire descendre la Lumière infinie (Or Ein Sof) elle-même dans le Zeir Anpin,

דהיינו שממשיך מבחי' חיה יחידה שלמעלה מהכלים וזהו אני הוי' שאני הוא בחי' הכתר והוא נמשך להיות הוי' והוא בחי' מצותי ממש.

c'est-à-dire que l'on fait descendre le niveau de 'Haya et Yé'hida, qui est au-dessus des réceptacles. C'est là le sens de «Je suis Havaya»: «Je» (Ani) est le niveau de Kéter (la Couronne), et il descend pour devenir Havaya ; c'est là le niveau de «Mes commandements» au sens propre.

ועיין מ"ש בביאור ע"פ וידבר אלקים דעשרת הדברות בענין זה דשרש המצות הוא המשכת א"א

Voyez aussi ce qui est écrit dans l'explication sur [le verset] «Et D.ieu parla», au sujet des Dix Commandements : la racine des mitsvot est la descente d'Arieh Anpin.

(ועיין מזה בביאור ע"פ ראיתי והנה מנורת זהב ועיין מזה באגה"ק [באגרת הקודש] בסופו ד"ה להבין מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים]).

(Voyez aussi à ce sujet l'explication sur [le verset] «J'ai vu, et voici un candélabre d'or»; voyez également Iggeres HaKodesh, à la fin, dans le passage qui commence par «Pour comprendre ce qui est écrit dans Pri Etz Chaim».)

ועדיין י"ל [יש לומר] מה שאנו מבקשים קדשנו במצותיך אע"פ [אף על פי] שאנו אומרים אשר קדשנו במצותיו שכבר קדשנו.

Dans le même esprit, on peut expliquer pourquoi nous demandons : «Sanctifie-nous par Tes commandements», alors même que nous disons : «Qui nous a sanctifiés par Ses commandements», [c'est-à-dire] qu'Il nous a déjà sanctifiés.

כי מה שכבר קדשנו היינו כמו שנמשכו המצות למטה בבחי' מלי' דאצילות המקבלת מז"א. אבל מה שאנו מבקשים קדשנו במצותיך היינו בחי' רמ"ח אברים דמלכא.

Car le fait qu'Il nous a déjà sanctifiés désigne les mitsvot telles qu'elles sont descendues ici-bas, au niveau de Mal'hout d'Atsilout, qui reçoit du Zeir Anpin. Mais ce que nous demandons en disant : «Sanctifie-nous par Tes commandements», c'est le niveau des 248 membres du Roi.

13 ועיקר המשכה זו היינו המשכת א"א בז"א וכמו האבר שממשיך החיות מהנפש ממש לתוכו כמו העין ממשיך גילוי כח הראיה כו'

Et l'essence de cet influx est l'influx d'Arich Anpin dans Zeir Anpin, comme un membre qui attire en lui-même la force vitale de l'âme elle-même, ainsi l'œil attire la révélation du pouvoir de la vue, etc.

ולע"ל [ולעתיד לבוא] שנאמר וארשתיך לי. היינו ז"א כשיהיה מתעלה בבחי' ומדרגת א"א ממש, לכן נק' לי.

Et à l'époque future, à propos de laquelle il est dit : « Je te fiancerai à Moi » : cela signifie que Zeir Anpin s'élèvera au niveau et au degré mêmes d'Arich Anpin ; c'est pourquoi il est appelé « à Moi » (li).

והיינו מ"ש במ"א בד"ה והיה מספר בניי [בני ישראל] אשר לא ימד ולא יספר דמספר היינו בחי' המצות שנתנו במספר.

C'est ce qui est écrit ailleurs, dans le discours commençant par « Et le nombre des enfants d'Israël sera... qu'on ne pourra ni mesurer ni compter » : le « nombre » désigne le niveau des mitsvot, qui furent données en nombre,

שלע"ל [שלעתיד לבוא] יתעלו בבחי' ולתבונתו אין מספר כו' שהוא ענין התגלות א"א שהוא בחי' אין סוף. et qu'à l'époque future elles s'élèveront au niveau de « et son intelligence est sans nombre », etc. : c'est la révélation d'Arich Anpin, qui est le niveau de l'Ein Sof (sans fin).

(ועמ"ש מזה ג"כ בביאור ע"פ מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל). וע"ז אנו מבקשים קדשנו במצותיך כו',

(Et voyez également ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication sur [le verset] « Qui a compté la poussière de Yaakov, ou dénombré le quart d'Israël ».) C'est pour cela que nous demandons : « Sanctifie-nous par Tes commandements », etc. ;

וזוהו ג"כ בקשת כנס"י [כנסת ישראל] ישקני מנשיקות פיהו ופ"י בזהר תרומה דקמ"ו סע"ב [סוף עמוד ב] מאן ישקני ההוא דסתים כו' ובמה בההוא רתיכא עילאה עיין מק"מ [מקדש מלך] שם.

et c'est également la demande de l'Assemblée d'Israël : « Qu'il me donne les baisers de sa bouche. » Le Zohar, Terumah, fin du folio 146b, l'explique ainsi : « Qui me donnera un baiser ? Celui qui est caché », etc. « Et par quoi ? Par ce char céleste. » Voyez le Mikdash Melech à cet endroit.

14 ועי' נאמר וארשתיך לי. ולכן הוא לעולם. כי בקדושין דעכשיו שהם מבחינת אדם העליון שהוא בחי' ז"א אשר שם ישחוי"ג [יש חוי"ג] ימינא ושמאלא ע"כ יש ירידה כו',

Et c'est à ce sujet qu'il est dit : « Je te fiancerai à Moi » ; c'est pourquoi cela est « pour toujours ». Car les fiançailles présentes proviennent du niveau de l'Adam supérieur, le niveau de Zeir Anpin, où se trouvent 'Hessed (bonté) et Guevoura (retenue), la droite et la gauche ; il y a donc une descente, etc. ;

אכן לעי' [לעתיד לבוא] שיהיה התעלות ז"א בבחי' עתיקא ממש וזהו לי ועי' הוא לעולם כי לית שמאלא כו'

mais dans le monde futur, Zeir Anpin s'élèvera jusqu'au niveau d'Atika lui-même ; c'est là le sens de « à Moi », et c'est ainsi que cela devient « pour toujours », car « il n'y a pas de gauche », etc. ;

ולא אדם הוא להנחם כנ"ל ועמ"ש סד"ה וידעת היום והשבות מענין זה שכשהיום יש עליות וירידות לפי שהוא מבחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין]

et « Il n'est pas un homme pour changer d'avis », comme mentionné plus haut. Voyez aussi ce qui est écrit à la fin du discours qui commence par « Sache aujourd'hui et prends [à cœur] », à ce sujet : aujourd'hui, il y a des élévations et des descentes, parce que cela relève de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin) ;

אבל לעתיד שיהיה גילוי סוכ"ע כו', ועי' בתד"א [בתנא דבי אליהו] ח"א [חלק א'] רפ"ו ע"פ ואהבת עולם אהבתיך משמע שגבוה מבחינת אהבה רבה כמ"ש [כמה שכתוב שם] אהבה רבה אהבתיך לא נאמר

mais, dans le monde futur, sera révélée la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), etc. Voyez aussi Tanna DeBei Eliyahou, première partie, au début du chapitre 6, à propos de [ce verset] : « Je t'ai aimée d'un amour éternel (ahavat olam) » : il en ressort que cet amour est supérieur au niveau du grand amour (ahavah rabbah), comme il est écrit là-bas : « Il n'est pas dit : “Je t'ai aimée d'un grand amour”,

אלא אהבת עולם אהבתיך שמא תאמר אהבת הקב"ה שלש שנים או אהבת עשר שנים או אהבת מאה שנים לכך נאמר אהבת עולם אהבתיך עכ"ל [עד כאן לשונו],

mais : “Je t'ai aimée d'un amour éternel.” De peur que tu ne dises que l'amour du Saint béni soit-Il dure trois ans, ou dix ans, ou cent ans, c'est pourquoi il est dit : “Je t'ai aimée d'un amour éternel.” » Fin de la citation.

והיינו על דרך המבואר כאן בפ"י וארשתיך לי לעולם שבחינה זו גבוה מאהבה רבה שהיא בז"א ועיין

במא"א [במאורי אור] אות

Et cela correspond à ce qui est expliqué ici au sujet du sens de « Je te fiancerai à Moi pour toujours » : ce niveau est supérieur à ahavah rabbah, qui se trouve en Zeir Anpin. Voyez aussi Meorei Or, lettre

א' סעיף ל"ז ובסש"ב [ובספר של בינונים] פרק מ"ג דאהבה רבה גבוה מבחינת אהבת עולם, ויש ליישב

דהנה יש ב' בחינת עולם מלי ובינה שהן שורש עוה"ז ועוה"ב [ועולם הבא]

alef, section 37, et Sefer Shel Beinonim (Tanya), chapitre 43, où il est dit que ahavah rabbah est supérieure au niveau de ahavat olam. On peut concilier cela en distinguant deux niveaux d'olam (« monde ») : Mal'hout et Bina, qui sont respectivement la racine de ce monde et du Monde futur

(כמ"ש בזח"א [בזהר חלק א] פ' בראשית ל"ד א' ויגש דר"י [דרבינו יצחק] ע"א ויצא קנ"ח ב' ור"פ וארא ק"ב א'

ובפרדס ערך עולם הבא)

(comme il est écrit dans le Zohar, première partie, Parachat Berechit, 34a ; Vayigach, folio 210a ; Vayetsé, 158b ; et au début de la Parachat Vaéra, 102a ; ainsi que dans le Pardes, à l'entrée « le Monde futur ») ;

ואהבה רבה הוא בז"א כמ"ש במא"א [במאורי אור] שם ובפרדס ערך אהבה וא"כ אהבת עולם שבמלי' שהיא

עלמא תתאה היא למטה מאהבה רבה שבתפארת

Et l'amour immense (ahava rabba) se trouve dans Zeir Anpin, comme il est écrit dans Meorei Or, à cet endroit, et dans le Pardes, à l'entrée « Ahava » (amour). Ainsi, l'amour éternel (ahavat olam) qui se trouve dans Mal'hout, laquelle est le monde inférieur (alma tata'a), est en dessous de l'amour immense qui se trouve dans Tiferet (beauté) ;

אבל אהבת עולם עלמא עילאה דבינה היא למעלה מאהבה רבה וגם כי התגלות עתיק הוא בבינה

mais l'amour éternel du monde supérieur (alma ila'a), celui de Bina, est au-dessus de l'amour immense ; et cela aussi parce que la révélation d'Atik se trouve en Bina,

והוא בחינת אהבה בתענוגים גם יש לומר עוד ע"פ מ"ש בד"ה חכלילי עינים מיין כפי וענין אהבת עולם שלמטה מבחי' אהבה רבה

et c'est le niveau de l'amour dans les délices (ahava beta'anouguim). On peut également avancer une autre explication, d'après ce qui est écrit dans le discours commençant par « Ses yeux sont rouges de vin », sur le sens et la nature de l'amour éternel qui est en dessous du niveau de l'amour immense :

דהיינו לפי שנמשכת מבחינת עולם משא"כ פי' לי לעולם לשון נצחיות ועמ"ש ע"פ שובה ישראל עד זהו ענין אהבת עולם שלמעלה מאהבה רבה.

c'est-à-dire parce qu'il est attiré du niveau du monde (olam) ; en revanche, l'expression « pour Moi, à jamais » (le'olam) signifie l'éternité. Voyez aussi ce qui est écrit sur [le verset] « Reviens, ô Israël, jusqu'à... » : tel est le sens de l'amour éternel qui est au-dessus de l'amour immense.

15 ומזה יובן הא דבעינן בקדושין שיאמר לי דבעינן כדכתיב וארשתיך לי כו'. ועיין בזהר גדול ח"א [חלק א'] דט"ו ע"א פי' ג"כ וארשתיך לי בגין דינקא לימינא כו'

On comprendra ainsi pourquoi, pour le kiddouchin (les fiançailles), il faut qu'il dise « à moi » (li) : car nous exigeons que cela soit conforme à ce qui est écrit : « Et Je te fiancerai à Moi », etc. Voir aussi le grand Zohar, première partie, folio 15a, qui explique également « Et Je te fiancerai à Moi » : « car elle se nourrit de la droite », etc.

ושרש הענין היינו שתקבל מבחי' דלית שמאלא בהאי עתיקא וזהו טוב לחסות בה' מבטוח באדם כמ"ש במ"א דר"ל [דרוצה לומר] מבחינת אדם העליון כו'

La racine de la question est qu'elle reçoive du niveau où « il n'y a pas de gauche dans cet Atika ». Tel est le sens de : « Il vaut mieux chercher refuge en Havaya que mettre sa confiance en l'homme (adam) », comme cela est expliqué ailleurs : cela signifie que l'on préfère ce niveau à celui de l'Adam supérieur, etc.

(ועיין עוד ברע"מ [ברע"א מהימנא] פי' תצא דרע"ז ע"א ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם ועמ"ש כפי תצא ע"פ כי ההרים ימושו כו' וברית שלומי לא תמוט כו') והנה בחי' זו נמשך ע"י לבי ובשרי ירגנו אל כו'

(Voir aussi le Raaya Mehemna, Parachat Teitzei, folio 277a, et le Ramaz à cet endroit ; voir également ce qui est écrit dans la Parachat Teitzei sur le verset « Car les montagnes peuvent s'éloigner », etc., « mais Mon alliance de paix ne sera pas ébranlée », etc.) Or, ce niveau est attiré par « mon cœur et ma chair chantent vers », etc.,

שהוא בחי הכלות אל מהותו ועצמותו ית' שלמעלה מעלה מבחי חצרות ה' שעייז נמשך וארשתיך לי כו' וזהו ענין במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדים כו' וזהו ענין רוב טוב לבית ישראל.

c'est le niveau de l'épuisement (kelot) vers Son être et Son essence, béni soit-Il, très, très au-dessus du niveau des «parvis de Havaya»; c'est par ce moyen que «Et Je te fiancerai à Moi» est attiré, etc. Tel est le sens de «À l'endroit où se tiennent les baalei techouva», etc., et tel est le sens de «et la grande bonté pour la maison d'Israël».

וגם פי' וארשתיך לי לעולם שיהיה הגילוי למטה ממש ולא יהי [יהיה] העולם מסתיר והיינו לפי שיהי [שיהיה] הגילוי מבחי המגביהי לשבת ע"כ הוא המשפילי כו' שיהי [שיהיה] הגילוי לעולם ממש למטה.

Le sens de «Et Je te fiancerai à Moi pour toujours» (le'olam) est aussi que la révélation se produira réellement ici-bas, et que le monde ne la dissimulera pas. En effet, puisque la révélation viendra du niveau de «Celui qui réside dans les hauteurs», Il est donc aussi «Celui qui s'abaisse», etc., afin que la révélation soit dans le monde même (la'olam), ici-bas.

וזהו ענין אהבת עולם אהבתנו כו' חמלה גדולה ויתרה כו' היינו בחינת וארשתיך לי ממש לעולם:

Tel est le sens de «D'un amour éternel Tu nous as aimés», etc., «d'une grande et abondante compassion», etc. : c'est le niveau de «Et Je te fiancerai réellement à Moi pour toujours».

16 ד והרמ"ז [והרב משה זכות] פ' תרומה (דקל"ד ע"ב) ע"פ ויקחו לי תרומה פי' לי היינו חכמה עילאה שהוא נשמת כל העולמות כו'

4. Le Ramaz, sur la paracha Terouma (folio 134b), explique au sujet de [ce verset] «Qu'ils prélèvent pour Moi (li) une offrande» que li désigne la 'Hokhma supérieure, qui est l'âme de tous les mondes, etc. ;

ולכן כל מקום שנאמר לי קיים לעולם כו' והוא שם ע"ב [שם ע"ב] שעיקרו ד' יודיין גימטריא לי, ועמ"ש מענין ד' יודיין אלו בביאור ע"פ ומספר את רובע ישראל.

c'est pourquoi, partout où figure le mot li, cela subsiste éternellement, etc. ; il s'agit du Nom de soixante-douze (AB), dont l'essence réside dans quatre youd, dont la valeur numérique est celle de li. Voyez ce qui est écrit au sujet de ces quatre youd dans l'explication sur [le verset] «ou dénombré comme un quart d'Israël».

ויש לפרש לפי [לפי זה] ענין וארשתיך לי ע"ד מ"ש האריז"ל [האריז' זכרוננו לברכה] בפי' הפסוק ביום ההוא יהיה שלעתיד יהיו זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שהם ו"ה במדרגת או"א [אבא ואימא] ממש הנק' י"ה וזהו בחי' יהיה נמצא כנס"י [כנסת ישראל] שהיא בחינת ה' תתאה.

Selon cette explication, on peut interpréter le sens de « Je te fiancerai à Moi » à la lumière de ce que dit l'Arizal en expliquant le verset « En ce jour, yihyeh » : dans le Futur, Zeir Anpin et Noukva, qui sont vav-hé, auront le rang même d'Abba et Imma, appelés youd-hé ; tel est le niveau de yihyeh. Il s'ensuit que la Communauté d'Israël, qui est le niveau du hé inférieur,

תקבל מבחי' יו"ד שהוא חכמה עילאה ממש (ועמ"ש בפי' חיי שרה סד"ה יגלה לן טעמיה).

recevra du niveau du youd, c'est-à-dire de la 'Hokhma supérieure elle-même (voyez aussi ce qui est écrit dans la paracha 'Hayé Sarah, à la fin du discours commençant par « Qu'Il nous révèle son goût »).

והיינו כי פי' כנס"י [כנסת ישראל] היינו שמקבלת מ'שראל דלעילא ו'שראל היינו לי ראש אך יש בחי' ישראל זוטא ו'שראל סבא וכמ"ש סד"ה ואלה שמות בני' [בני ישראל] ד'שראל זוטא

Cela signifie que la « Communauté d'Israël » reçoit de l'Israël d'en haut, et que Yisrael signifie li roch (« une tête pour Moi »). Il existe toutefois le niveau de Yisrael Zouta (Israël inférieur) et celui de Yisrael Saba (Israël l'ancien), comme il est écrit à la fin du discours commençant par « Et voici les noms des enfants d'Israël » : Yisrael Zouta

היינו המשכת ח"ע [חכמה עילאה] שנמשך ומתפשט בהמדות אך לעתיד יהיה גילוי עצמיות חכמה עילאה עדן העליון כו'

désigne le prolongement de la 'Hokhma supérieure, qui se déploie et se répand dans les attributs émotionnels (midot). Mais dans le Futur, l'essence même de la 'Hokhma supérieure, l'Éden suprême, sera révélée, etc. ;

ישראל סבא לי ראש ממש ועמ"ש מזה בביאור ע"פ אני ה' אלקיכם דפרשה ציצית ועמ"ש [ועיין מה שכתוב שם] מענין מ"ש בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה שבחינת תורת ה' הוא תורה שלמעלה שיתגלה לעי"ל [לעתידי לבוא]

Yisrael Saba est véritablement li roch. Voyez ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication sur [le verset] « Je suis Havaya, votre D.ieu », dans le passage des tsitsit ; voyez aussi ce qui y est écrit au sujet de « Il met son désir dans la Torah de Havaya, et médite sa Torah » : le niveau de la « Torah de Havaya » est la Torah d'en haut, qui sera révélée dans le Futur,

והיינו ע"י עסק התורה שלפנינו שהיא כלי לגילוי זה וכן עדי"ז במצות שיש ב' בחי' חסד כו' ע"ש וזהו ענין קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך.

et cela se réalise par l'étude de la Torah qui se trouve devant nous, laquelle sert de réceptacle à cette révélation. De même, dans les mitsvot, il existe deux niveaux de 'Hessed, etc.; voyez là-bas. Tel est le sens de: «Sanctifie-nous par Tes commandements et accorde-nous notre part dans Ta Torah.»

בתורתך היא תורת ה' שיתגלה לע"ל [לעתיד לבוא] ע"י עסק התורה עכשיו ועז"נ [ועל זה נאמר] וארשתיך לי כו' וידעת את ה':

« Dans Ta Torah » : c'est « la Torah de Havaya », qui sera révélée dans le monde à venir grâce à l'étude de la Torah aujourd'hui. À ce sujet, il est dit : « Je te fiancerai à Moi », etc., « et tu connaîtras Havaya ».

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/bamidbar/10/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak